

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121012614
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121012614.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného P. F., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o žiadosti odsúdeného na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 07.02.2022 č. k. 2PP/12/2021-43, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.03.2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného P. F., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava napadnutým uznesením podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona žiadosť odsúdeného P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX/XX, F., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, zo 17.12.2021 na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Galanta č. k. 31T/122/2018 - 69 z 24. júla 2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 31T/122/2018 - 92 z 30. novembra 2020 vo výmere 8 mesiacov, ktorý vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zamietol.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil konštatovaním, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmienenečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že návrhu odsúdeného na jeho podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemožno vyhovieť. Pokiaľ ide so splnenie formálnej podmienky, táto bola splnená 15.12.2021. Na základe záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody možno konštatovať, že aj prvá materiálna podmienka bola v prípade odsúdeného splnená. Odsúdený sa po nástupe na výkon trestu odňatia slobody adaptoval na prostredie a po stabilizácii a pozitívnej zmene v jeho správaní je správanie odsúdeného na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava, pokyny a príkazy príslušníkov plní a rešpektuje. Je pravdou, že odsúdený nebol počas výkonu trestu odňatia slobody disciplinárne odmenený, neabsolvoval žiaden rekvalifikačný kurz alebo iné formy vzdelávania a do aktivít organizovaných v rámci kultúrno - osvetovej činnosti sa nezapojil, avšak nebol ani disciplinárne potrestaný a podľa potreby sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov oddielu. Najpodstatnejšie podľa názoru okresného súdu je, že odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že odsúdený bol každý šiesty rok (2008, 2014, 2020) právoplatne potrestaný za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, teda odsúdeného možno považovať za špeciálneho recidivistu vo vzťahu k tomuto trestnému činu. Odsúdenému bol päťkrát uložený podmienenečný trest odňatia slobody a v skúšobnej dobe predposledného odsúdenia sa neosvedčil, z čoho je zrejmé, že odsúdený nie je schopný viesť riadny život už ani v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia. Odsúdený sa opakovane dopúšťa priestupkov na úseku cestnej dopravy a priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Z intenzity a frekvencie

páchania priestupkov možno dospieť k záveru, že správanie odsúdeného napriek plynutiu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia eskalovalo a k jeho náprave nedochádzalo. Aktuálne sa súdu javí, že ochranu spoločnosti, ktorá je tiež jednou zo zásad pri ukladaní trestov upravených v Trestnom zákone, dokáže súd lepšie zabezpečiť ponechaním odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody než jeho podmieneným prepustením s primeranou (dlhšou) skúšobnou dobou a primeranými obmedzeniami a povinnosťami. Je potrebné doplniť, že žiaden z doposiaľ uložených trestov nemal na odsúdeného dostatočný výchovný a nápravný vplyv, ktorý sa po uplynutí skúšobnej doby podmieneného odsúdenia opakovane dopúšťal trestnej činnosti.

Proti uzneseniu okresného súdu podal zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený (č. I. 42 spisu), ktorú do konania sťažnostného súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup okresného súdu pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebolo možné vyhovieť. Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku ako aj prvú materiálnu podmienku na podmienené prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie druhej materiálnej podmienky.

Sťažnostný súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovával vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Okresný súd správne a v súlade so zákonom skonštatoval nesplnenie druhej materiálnej podmienky, pretože vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý má 6 záznamov v registri trestov a to prevažne za marenie výkonu úradného rozhodnutia, nemožno konštatovať ojedinelé a výnimočné zlyhanie v jeho správaní. Opakované odsúdenia svedčia o sklonoch odsúdeného páchať trestnú činnosť. S ohľadom na charakter trestnej činnosti možno o odsúdenom tvrdiť, že ide o špeciálneho recidivistu vo vzťahu k mareniu výkonu úradného rozhodnutia. Je preto správny postup okresného súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného. Navyše treba poukázať na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti.

Sťažnostný súd upozorňuje, že na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmienené prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného.

Krajský súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že trestná minulosť odsúdeného teda vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmieňného prepustenia. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatela, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmieňného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Krajský súd záverom dodáva, že síce podľa hodnotenia riaditeľa ústavu odsúdený čiastočne splnil podmienky na podmieňné prepustenie a jeho podmieňné prepustenie odporučil, považuje za nevyhnutné uviesť, že súd, ktorý rozhoduje o návrhu odsúdeného na podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je v žiadnom prípade viazaný uvádzaným záverom a odporúčaním riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody v podávaných hodnoteniach, pričom len súd je kompetentný posudzovať splnenie zákonných podmienok pre podmieňné prepustenie odsúdenej osoby z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, preto sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.